

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Львівсько-Волинського воєнізованого гірничорятувального (аварійно-рятувального) загону щодо офіційного тлумачення положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“

м. К и ї в
23 вересня 2014 року
№ 82-у/2014

Справа № 2-71/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Львівсько-Волинського воєнізованого гірничорятувального (аварійно-рятувального) загону щодо

офіційного тлумачення положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С.Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – Львівсько-Волинський воєнізований гірничорятувальний (аварійно-рятувальний) загін – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами (далі – Закон) в аспекті таких питань:

– чи виключено гірничорятувальні частини із числа підприємств, що повинні покривати витрати Пенсійного фонду України на виплату та доставку пільгових пенсій в контексті абзацу четвертого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону;

– чи підлягає відшкодуванню виплата та доставка пільгових пенсій з 1 січня 2005 року за рахунок коштів Державного бюджету України щодо гірничорятувальних частин у контексті абзацу п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень автор клопотання обґрунтовує наявністю неоднозначного, як він вважає, їх застосування Вищим адміністративним судом України. До конституційного звернення долучено копії ухвал цього суду від 7 жовтня 2010 року,

від 27 січня 2011 року, від 17 лютого 2011 року, від 22 травня 2013 року, а також копію ухвали Львівського апеляційного адміністративного суду від 10 липня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 4 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення – це письмове клопотання до Конституційного Суду України про необхідність офіційного тлумачення Конституції України та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи, у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (частина перша, пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього копій судових рішень дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційне звернення не вказав, що саме є незрозумілим і потребує

роз'яснення у положеннях абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, тобто не визначив предмета офіційного тлумачення. Конституційний Суд України неодноразово звертав увагу на те, що невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 9 квітня 2014 року № 49-у/2014).

Автор клопотання також не навів обґрунтування порушення його конституційних прав у результаті застосування судами України приписів абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону.

Отже, суб'єкт права на конституційне звернення не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Львівсько-Волинського воєнізованого гірничорятувального (аварійно-рятувального) загону щодо офіційного тлумачення положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 1 пункту 2 розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ